

РЕШЕНИЕ

№ 310

гр. Кюстендил, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Чавдар Андр. Тодоров

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРИНА АЛ. ХРИСТОВА като разгледа докладваното от Чавдар Андр. Тодоров Административно наказателно дело № 20231520200217 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл.ЗАНН.

Подадена е жалба от „*****“, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.К., ул.“*****“ №***** против наказателно постановление №10-2200137/09.02.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Кюстендил, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 1500 лв. за нарушение по чл.63, ал.2 КТ и на основание чл.414, ал.3 КТ.Твърди се, че не е извършено нарушение на посочената разпоредба.

Ответникът по жалбата е изразил становища за неоснователност на подадената пред съда жалба..

По делото се установи следната фактическа обстановка:

На 14.10.2022г., при извършена проверка по рабтни места и на 10.11.2022г. по документи , инспектори от ДИТ, извършили на ресторант, стопанисван от жалбоподателя, находящ се в гр.К., кв.“*****“, бл.*** проверка за спазване на трудовото законодателство.По време на проверката било установено, че лицето Ц. Д. З. изпълнява длъжност „сервитьор“ в ресторанта, без да ѝ е предоставено копие от уведомлението по чл.62, ал.5 КТ, заверено от ТД на НАП .Трудов договор №13/14.10.2022г. с Ц. Д. З. е сключен на 14.10.2022г., но е регистриран в ТД на НАП на 17.10.2022г. в 12.07 часа, след извършената проверка от контролните органи.

Гореописаното е обективизирано в протокол от извършената проверка и

съставен акт за установяване на административно нарушение. В акта е описана идентична фактическа обстановка. В хода на проверката са попълнени декларации от всички работници, Ц. З., че на посочената дата 14.10.2022г. са работили в ресторанта, като са изпълнявали различни длъжности.

На 09.02.2023г. е издадено оспорваното наказателно постановление, в което са вписани констатациите на АУАН, посочено е извършеното нарушение. Посочени на нарушените законови разпоредби-идентично с описаното по акта. Посочено е, че в случая съгласно чл.415в, ал.2 КТ е неприложима разпоредбата на чл.28 ЗАНН, поради което и на основание чл.чл.414, ал.3 КТ е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв.

При преценка и анализ на съставения акт за установяване на административно нарушение, поставил началото на административно наказателното производство и очертаващ параметрите на извършеното нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, съдът счита, че в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, опорочаващи производството. Издадените АУАН и НП не страдат от формалните пороци по чл. 42, съответно чл. 57 от ЗАНН. АУАН е съставен от компетентен актосъставител, спазени са изискванията на чл. 42 ЗАНН, подписан е и е връчен надлежно на нарушителя. Описани са съставомерните признаци от обективна страна на извършеното деяние. Компетентността на актосъставителя и АНО се доказва от приложените заповеди, издадени на осн. чл. 416, ал. 5 КТ. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 ЗАНН. АНО е изпълнил задълженията си по чл. 52, ал. 4 ЗАНН.

Описаната фактическа обстановка се установи от показанията на св.А., В. и С..В тази насока са и попълнените от работниците декларации. Видно от приложената справка трудовия договор на Ц. З. е заверен в ТД на НАП на същата дата-17.10.2022г.

В хода на производството са разпитани в качеството на свидетели и К. Г., К. К., Ц. К., Ц. З., и А. А..В показанията си всички те твърдят, че на посочената дата са били на обучение в ресторанта и не са осъществявали трудова дейност, вкл.З., и са започнали да изпълняват трудови задължения едва след връчване на уведомлението по чл.62, ал.5 КТ. Тези показания съдът не кредитира и не ползва при изграждане на фактическите си изводи по делото, доколкото същите изцяло противоречат на показанията на свидетелите А., В. и С., които от своя страна са изцяло безпротиворечиви, логически и хронологически свързани и еднопосочни. Тримата посочени свидетели са категорични, че Ц. З. е работила като сервитьор, обслужвала е клиенти и дори е прекъсвала работата на проверяващите, за да обслужва клиенти. От друга страна, показанията на посочените свидетели изцяло се подкрепят и от попълнената от З. декларация, в която е посочено, че работи

като „сервитър“ към момента на проверката, както и факта, че трудовия ѝ договор е от същата дата.

При горните изводи, съдът счита, че по делото се доказва, че на посочената дата 14.10.2022г. жалбоподателят в качеството си на работодател е допуснал до работа Ц. Д. З., без да ѝ представи копие от уведомлението по чл.62, ал.5 КТ, доколкото същото е регистрирано в ТД на НАП на 17.10.2022г.

Съгласно чл. 63, ал. 2 КТ работодателят няма право да допуска до работа работника, преди да му предостави копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. жалбоподателят има качеството работодател, предвид разпоредбата на § 1, т. 1. КТ, тъй като е юридическо лице, което е наело работници по трудово правоотношение за извършване на работа. Като е допуснал до работа лицето, преди да е изпълнил задължението си е налице нарушение по чл.63, ал.2 КТ, поради което и на основание санкционната разпоредба на чл.414, ал.3 КТ правилно е наложено наказание „имуществена санкция“ в минималния предвиден размер от 1500 лв.

С оглед искането на проц. представител на наказващия орган за присъждане на възнаграждение, съдът определя такова съгл. чл. 63д ал. 5вр. ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер от 80 лева/като съобрази размера на потвърдената глоба/.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Потвърждава наказателно постановление №10-2200137/09.02.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Кюстендил, с което на „*****“, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.К., ул.“*****“ №***** е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 1500 лв. за нарушение по чл.63, ал.2 КТ и на основание чл.414, ал.3 КТ

Осъжда „*****“, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.К., ул.“*****“ №***** да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Кюстендил ЕООД деловодни разноски в размер на 80 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението до страните пред Административен съд гр.Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____